

[Morten Lange.]

blive ved med at være landarbejdere. Der er mange af dem, der søger andre erhverv, og det giver naturligvis problemer for en lovgivning af denne art. Jeg tror dog, at vi må se en lille smule stort på netop de problemer, for jeg tror, at kun ved at se nogenlunde large på spørgsmålet om tilknytningen til landbruget og snarere se på placeringen i egnsbilledet når vi det mål, som loven egentlig har, og derfor er jeg ikke så forfærdelig bekymret ved alle de eksempler, der kunne blive nævnt på, at denne eller hin måske ikke var rigtig landarbejder, men alligevel fik støtte. Jeg tror, det vigtigste er, at der bliver bygget gode og sunde huse til en nogenlunde rimelig pris og først og fremmest på billige rentevilkår.

Jeg tror dog nok, at vi snarere end på afgrænsningen med hensyn til brugerne skulle have opmærksomheden henvendt på det spørgsmål, om der altid er taget tilstrækkeligt hensyn til, at disse landarbejderboliger placeres rigtigt. Det er jo da helt klart, at hvis de skal opføres med støtte efter lovens hovedbestemmelse, så er der ingen grund til, at de nødvendigvis skal ligge lige ved siden af en eller anden nærmere betegnet landbrugsejendom. Det kan være hensigtsmæssigt, men det er ikke sikkert, at det er rigtigt, og under alle omstændigheder tror jeg, at der som et generelt sigte må tages mere hensyn til, at man får disse bygninger anbragt på fornuftige steder efter en bedre, skal vi sige byplan, selv om vi er ude på landet, eller egnspan, end det meget ofte nu er tilfældet. Jeg har indtryk af fra en hel del af de boliger af den type, jeg har set, at man for tit kommer i gang på den lidt tilfældige måde, at man klarer grundspørgsmålet først og finder en eller anden grund, som er sådan, skal vi sige, ikke alene forholdsvis, men måske endog meget billig, og så starter man ud fra denne og bygger dér. Det er selvfølgelig udmærket, hvis folk ikke bruger flere penge end nødvendigt, men grundpriskforskellene på landet er ikke enormt store endnu, heldigvis, i de områder, vi her taler om. Jeg tror dog nok, der skulle ses lidt på det spørgsmål, om disse huse nu anbringes så hensigtsmæssigt som muligt. Jeg har set nogle, der, så vidt jeg kunne bedømme det, lå svært uhensigtsmæssigt.

Men det er jo ting, man kan tage med i sine betragtninger, og det er så meget nemmere at gøre det, hvis man har realiseret for sig selv den tankegang, at disse huse bygges for landarbejdere og med rette, men at de ikke kan påregnes at forblive boliger for landarbejdere i 1.000 år frem i tiden, ja, ikke engang i de 50 år, som vi formoder at de skal være i god og hæderlig drift.

Jeg er meget opsat på, at vi i udvalget skal give os til at se på, om der vil være basis for en forøgelse af de midler, der stilles til rådighed i henhold til denne lovgivning. Jeg er ikke helt så sikker på det, som jeg var i forbindelse med det forrige lovforslag, idet jeg har den opfattelse, at en meget betydelig udvidelse dér vil være særdeles ønskelig. Her er antallet af ansøgere jo dog overskueligt i forhold til antallet af de bevilgede ansøgninger, men jeg tror dog nok, at vi i hvert fald skal have vor opmærksomhed henvendt på det i udvalget, for det ville være sørgeligt, hvis tempoet med hensyn til denne, skal vi sige forbedring af boligstandarden på landet bliver for langsomt.

Derimod tror jeg ikke, vi skal gå alt for langt i den konservative retning — som det naturligvis meget passende blev foreslået af den ærede konservative ordfører — at overføre byggeriet til kapitel VI. Det tror jeg snarere vil bevirke, at dette byggeri låses fast, hvilket jo ikke er ønskeligt.

Jeg skal ikke ved denne lejlighed komme med flere bemærkninger om lovforslaget. Det forekommer mig som sagt, at det opfylder en særdeles vigtig mission, og under udvalgsarbejdet kan vi få eksempler frem på en række af de forhold, som efter lovteksten især må egne sig til at blive set efter i sømmene. Men inden jeg prøver på som den foregående ordfører at bevæge mig vestpå til Fyn, vil jeg tilsige velvillig behandling af lovforslaget. Jeg håber, at det også i fremtiden vil støtte en god boligudvikling på landet.

Erik Østergaard: Da vi sidst behandlede ændringer til denne lov, var det vor opfattelse, at loven som helhed ville virke som en forskelsbehandling, en favorisering af en bestemt befolkningsgruppe. Med den begrundelse gik mit parti imod forslaget dengang.